

ita ut propter hæc , eas non faciat numeros , faciat verò numerum mathematicum,vnde credendum est, quod talis numerus sit,ac quod quicquam ceteris viis Nullius nanque nec ille ait, qui dicit eum esse, verum ut quandam ipsam per se existentem naturam esse dicit , nec appetet eum causam esse , quandoquidem omnia arithmeticorum theorematum etiam de sensibiliibus(ut dictum est)erunt.

CAPVT III.

Αὕτη διὰ τοῦ πατέρος αὐτοῦ μόνη πολεύει αἱ θυμοὶ ποιῶν
οὐ πάντα τὸν εὐθύνην τοῦ μετανοεῖται, τοῦδεν τε
χεῖ πεπεισθεῖν οὐδὲ τούτους σέργειμίς, καὶ τέ
τυκεῖς ἀλλοιος χρήστος οὔτε οὐδὲ τοῦ φυσιού
οἱ λέγων αὐτὸν ἐπί, ἀλλ᾽ αὐτὸν πισταὶ οὐδὲ γε
αὐτὸν φύσιν ὅστιν, οὐτε φαῖ: Εἰ δὲ αἴ ποιος τα
γδι θεωρήσεται τῷ αἱ θυμοῖν πατέται, οὐδὲ
τὸν αὐτοῦ τῆς πατέρος, οὐδὲ πάτερος οὐδὲ θυμοῦ.

Κεφάλαιον γ.

Qui igitur ponunt ideas esse, ac numeros eas esse, dicere tētant, quomodo, & qua de causa sint, eo quōd secundum expositionem cuiusque vnum quid prēter multa accipiunt vnumquodque. At verō quoniam hæc neque necessaria , neque possibilia sunt , neque numerum propriet hæc esse asserendum est. Pythagorici verō eo quōd molitas numerorū passiones sensibilibus inesse corporibus videbant , numeros quidem esse entia fecerunt, non tamen separatos , verū ex numeris entia. Cur autem? quoniam numerorum passiones in harmonia sunt, & in cælo, certisque multis. Illis verō, qui mathematicum solum numerum esse dicunt, nihil tale secundum suppositiones dicere contingit, verū quōd nō erunt de eis scientia, dicebatur. Nos autem dicimus esse, quemadmodum diximus prius. Et patet, quōd mathematica non sunt separata. Si enim separata essent, non inessent corporibus passiones eorum. Pythagorici verō secundum tale, nullius culpabiles existūt. At secundum quod naturalia corpora ex numeris faciunt, ex non habentibus gravitatem vel levitatem, gravitatem & levitatem habentia, videtur de alia cælo, corporibusque aliis , non autem de sensibilius, dicere. Qui verō faciunt separatum, eo quōd dignitates non sunt in sensibilibus, quōdque vera sunt quæ dicuntur, & anime, & abdolentiuntur, & esse existimant, & separata, esse: si viliter quoque & magnitudines mathematicas. At dilucidum est, quod oratio quoque contraria, dicit contraria: & quod iam dubitatum est, soluit ab illis hoc pacto sciscitantibus, quam ob causam, si nullatenus ea sensibilibus insit, passiones eorum in ipsis sensibilibus sint. Sunt autem qui dām, qui ex hoc, quōd termini, extrémāque sunt, punctum linea, hæc superfici, ista solidi, putant debere tales naturas ex necessitate esse. Oportet igitur & hanc rationem considerare, non enim nimium debilis sit. Nec enim substantiae sunt extrema, immo omnia hec termini.

6

卷之三

οὗτος μάλιστα τείνει αφ' θρησκείας ποιεῖ
ουμένην δὲ αριθμὸν τὴν μεταμεταπόν, πάντες τε
χεὶς ποτελεῖσθαι ὡς εἴδη τοιωτούς αὐτοῦ μὲν, καὶ τέ
τοις ἀπόλοις γέγοντος; οὐδὲποτε γε οὐτε φρούριον
οἱ λέγοντες αὐτὸν ἐπί, ἀλλ' αὐτῶν πισταὶ οὐδὲ ποτε
αὐτῶν φύσιν δύσαν, οὐδὲ φαίνεται οὐδὲ ποτε. ταῦ
ταῦ δειπνίστα τοῦ αριθμητικῶν πάντα, τοῦ οὐδὲ
τοῦ αριθμῆτοῦ πάντας, οὐδὲ πάντα τοῦ πλέοντος.
Κεφάλαιον γ.·
ΟΙ μάλιστα πιθανόντας ταῦτα δέξαις εἰς, καὶ
αριθμοὺς αὐτὰς ἐπί πιθανοὺς, καὶ πάν
ταῦτα εἰκάσουν, τοὺς τὰ πολλὰ λαμβάνειν,
τοῦ ἓν τὸ ἔντερον πιεσθεῖν λέγει, πάντας, καὶ διὰ
τοῦ δέσμου, ἀλλ' ἐπειδὴ διαγέγραψεν· οὐδὲ
ναταὶ πάντα, οὐδὲ τὸ αριθμὸν διὰ τὸ πάντα
ἔπι λεκτέον, οἷς δὲ Πυθαγόρεος μάλιστα τὸ ὄραν
πολλὰ τὸ αριθμὸν πάντη πάνταχντα τοῖς
αριθμοῖς σώματον, εἶτα μὴ αριθμοὺς εποιεῖσαν
τὰ ὄντα, καὶ χρειάζεται δὲ ἀλλ' εἰς αριθμὸν τὰ
ὄντα, διὸ τὸ δέσμον τὰ πάντα τὸ τοῦ αριθμοῦ
εἰς αριθμούς ἐπαρέχει, οὐ τὸ φραγμόν, οὐ δὲ πολ-
λοῖς ἀπλοῖς ποιεῖ· τοῦ δὲ τοῦ πλέοντος μόνον λέ-
γοντον ἀριθμόν, εἰδὲν πιεσθεῖν λέγεται λέγεται
καὶ τὰς πάντας οὐδὲν ὅπερ τὰ δύο τοῦ αὐτοῦ
αὐτοῖς παρατίθεται, εἰλέγεται οὐδὲν δὲ φαίνεται, καὶ θεωρ-
εῖται εἰ πολλῷ καὶ ποσθετοροῦν καὶ δῆλον ὅπερ τὸ πάντα
ρισταὶ τὰ μεταμεταπόντα γε αὐτοῖς ωρισμέναν
τὰ πάντα μήπορχεν εἰ τοῖς σώμασιν· οὐ μὴ οὐδὲ
Πυθαγόρεος, καὶ μὲν τὸ ποιοῦν τὸ θεῖον εἴναι σχεδό-
νεστον· καὶ μέτρον τὸ ποιεῖν εἰς αριθμούς τὸ φραγμόν
σώματα, εἰ μὲν ἐχόντων βάρος μηδὲ κουφό-
τατα, ἐχόντα κουφότατα καὶ βαρός, εἰδίκειον πε-
ριέλλει τρέψαι λέγεται καὶ σώματα, ἀλλ' εἰ τοῦ
αριθμῆτοῦ· οἱ δὲ χωρίσοντα ποιεῖσθαι τοῦ δέ τοῦ
αριθμῆτοῦ εἰς δύο τὰ αὐτοῖς μέτρα, ἀλλαχθὲν δὲ ταῦ
τα λεγόμενα καὶ στοιχεῖα τὸ πυχλόν, εἰδίκειον πε-
ριέλλει εἰσιστοῦν, καὶ χωρίσεται εἰς ὥραίσις τοῦ πυχλοῦ τοῦ
μετρήσαν τὸ μεταμεταπόντον, εἰ δῆλον οὐδὲν ὅπερ
οὐ ναυτικόνθρον λέγεται, τὰ εναντία ερεῖται δὲ αρ-
τική πορφύρη, λύσις τοῦ δὲ τοῦ λέγοντος, διὰ τοῦ
παραπομένος εἰ ποὺς αριθμοῖς ἐπαρχόντων, τὰ πά-
ντα πάντα μετρήσει τοῖς αριθμοῖς· εἰσὶ δέ τοῦ
νοσοῦ οἱ εὖ τὸ πέργαστα ἐπί καὶ ἔχεται, τὸ μὲν στι-
γμιὸν γραμμῆς, ταῦτα δὲ ἐπιπέδου, τὰ τοῦ
τοῦ σερεοῦ, οἰονταὶ δὲ αἰγαλίκους τοιάντες φύ-
σεις εἰσὶ. δεῖ διὸ καὶ τοτεν ὄρεαν τὸν λόγον, μηδὲ
κίνηται μηλακός, οὐτε γε σύνη εἰσὶ τὰ ἔχε-
ται, αἰλιὰ μὲν ταῦτα πάντα πέργαστα,

236